

FASANJAKT MED STIL!

”Det blir en riktig nestorjakt när Rönnerling och äkta paret Sjöström möts!”

Zindyrella in action.

Det ska jagas med bra hundar och med stil. Sten Rönnerling, passionerad hundkarl med en diger meritlista, har fasanjakt i västra Skåne på agendan. Det blir inte i dåligt sällskap heller. Hundarna han jagar med är några av landets mer meriterade.

Dessutom möte Åke och Pirkko Sjöström upp, ett välkänt ”strävårspar” som sysslat med strävårsig vorsteh i 50 år!

**Text & Foto:
MIKAEL
GRENNARD**

PÅväg till Löddeborg stan-
nar Sten vid ett litet
kafé och köper en hel
påse med förbeställda smörgåsar
av alla de slag.

– När det är nestorjakt ska det
vara trevligt och rejält. I dag snålar
vi inte, säger Sten.

Mängder av erfarenhet

Det är en svårslagen triss i erfaren-
het när det gäller vorstehundar
som träffas på en sjöäng vid Löd-
desborg, strax söder om Barse-
bäck. En stadig vind ligger på från
väst in mot land och i dag ska det
jagas fasan.

– Det ska jagas med bra hundar
och det ska jagas med stil, komment-
terar Sten.

Jaktvärd för dagen är Åke

Sjöström och hans fru Pirkko.
Sällskapet jagar tillsammans flera
gångar om året och det är alltid
under mycket sällskapliga former.
Det jagas över bra hundarbete med
en omisskännlig entusiasm. Man
behöver inte fråga för att förstå,
hundarna får gärna vara vackra
också.

Fredade hönor

Det pikas och retas lite redan från
början under skojfriska former.
Efter lite dividerande om vart de
ska gå och med vilka hundar som
ska släppas är jakten igång.

Jakten inleds i ett område med
gräsmarker som består av högt och
torrt gräs i skuggan av kraftled-
ningarna från Barsebäck. Hundarna
har ett flertal kontakter med fasa-

ner. Som brukligt är, så är hönorna
fredade.

– Endast tuppar är tillåtna att
jaga och vi skjuter bara i bra situa-
tioner, förklarar Åke.

I det här sällskapet har det skju-
tits så mycket fågel att ingen behö-
ver skjuta efter en fågel om inte allt
stämmer.

Riksprovsvinnare

Det går inte långt mellan fågelkon-
takterna i dessa viltrika och väl-
skötta marker. Vare sig hundar eller
förare hinner ha tråkigt. Åke och
Pirkko har disponerat jakten på
Löddeborg i över 40 år och det
finns inte mycket övrigt att önska
när det gäller tillgången på vilt.

I dagens första släpp går Åkes
Aha LT Jäkel och Stens korthårstik

Pirkko, Sten och Åke besitter en imponerande stor erfarenhet när det gäller vorstehundar.

”Hundarna är några av landets mest jaktprovs-meriterade - dessutom är de snygga!”

Stens tik Zindyrella får upp en vacker tupp ur de tätta snåren på ödetomten.

Pirkko, Sten och Åke står alla redo inför Aha LT Jäkels avance.

Zindyrella, riksprovsvinnare 2009. Båda går snabbt ut i ett väl anpassat sök i det höga gräset. Då och då försvinner Zindyrella men det visar sig snart att hon aldrig är ur hand.

Härlig uppvisning

Hundarna gör bara ett fåtal slag innan Jäkel står fast i ett torrt grässtycke, Zindyrella sekunder ett 15-tal meter bakom. Jägarna ställer upp runt Jäkel.

– Nu ska vi se vad han spikat, säger Åke, med viss spänning.

Åke avancerar och upp går en höna som han släpper.

Hundarna kommenderas ut i sök igen, nästan omgående står Jäkel igen. När Sten kallat in Zindyrella reser Åkes hund igen. Upp går en tupp som Sten skjuter efter, men det blir Pirkkos hagelkärve som får tuppen att falla i plöjorna.

Tuppen försöker ta till benen, något som Jäkel snart sätter stopp för. På kommando, givetvis!

Pirkko försitter inte chansen att få retas lite med Sten. När allt gått väl kan man kosta på sig att skoja om sämre skott.

Störande kaniner

När tuppen ligger i Åkes ryggficka fortsätter jakten i ett mindre skogsområde med en risig ödetomt. Snart står Zindyrella i ett mycket tätt snår med en del fallna träd och ris.

– Den här blir nog inte lätt att få upp på vingarna, säger Sten.

Jägarna ställer om för att komma i läge. Fasanen har förstått att den är tryckt i snåret, så det krävs en del

rotande innan korthårstiken får den på vingarna. Denna gång får Sten till allt och tuppen går i backen.

Här och var störs fågelarbetet av kaniner. Men hundarna för dagen har en väl befast lydnad, så de gånger de försöker gå efter en rusande kanin räcker endast en något höjd grymtning för att avbryta det hela.

Det fanns en tid då Åke och Pirkko sköt 1000-tals kaniner för sina illrar på Löddesborg.

– Men nu för tiden är vi mest inriktade på fasanjakt, säger de.

Barnslig förtjusning

Trots att sällskapet får anses som moget, skiner en nästan barnslig förtjusning för jakten och hundarna igenom. Det går inte att missta sig på den entusiasm med vilken sällskapet jagar och då främst över stående hund.

Sten är visserligen en jaktlig allätare, men det framgår att Åke och Pirkko föredrar jakten som den bedrivs idag. Det vill säga över en vorsteh, och då helst en strävårig.

”Bli i skottet”

Åke berättar om den tid för länge sedan då han och Pirkko som nygifta hyrde bottenvåningen i en villa av en gammal distingerad major. Åke hade fått lov att skjuta skator på tomten. En dag öppnade han försiktig ett fönster och sköt en skata.

I knallen efter skottet for deras dåvarande strävårshane upp och ut genom det andra, öppnade fönstret, för att apportera den skjutna fågeln. Med ett trasigt fönster fruktade de att majoren skulle vräka

dem. Men efter mycket huvudbry gick de i alla fall till majoren för att berätta sanningen. Denne muttrade då något om att:

–Fönstret inte spelade så stor roll, men det var ju fan att inte hunden blev kvar i skottet.

Erfarenheten viktigast

Både Sten och Åke tillhör landets mer erfarna jakthundsdomare och har förstått sett det mesta i hundarbete. Båda verkar rörande ense om

Aha LT Jäkel avstyr bestämt tuppens alla chanser till flykt. En hund med en stor apportlust är given tillgång för att förkorta eventuellt lidande.

...Fasanjakt med stil!

”Fasanhönorna är som vanligt fredade!”

Åke tar emot och avlivar bestämt tuppen som Jäkel hämtat i plöjorna.

att många i dag kanske jagar för lite över sina hundar.

– Det är inte sällan som man får se hundar som till större del är dressyrresultat, än formade av praktisk jakt, säger Sten.

– Även om jag själv ser många prov som tävling, så är det under den viktiga praktiska jakten vi får till de verkliga stjärnorna. Det finns många verkliga ämnen, men utan jaktlig erfarenhet blir de aldrig något mer än ämnen, fastslår han bestämt.

– Man kan komma långt med en völdresserad hund, men det är endast den med stor erfarenhet som vet hur olika situationer ska lösas, hävdar han.

Läser hunden

Ner mot havet ökar den stadiga vinden. Jägarna rundar själva Lödesborg och de kan se Barsebäcks kraftverk.

Sten jagar nu med unghunden Hästabäckens Star, som ännu inte är så erfaren och därför går han utan bössa.

– Den här tiken är inte riktigt färdig att skjuta över än och då är det bättre att låta bli. Man kan få kliva många steg tillbaka om det går fel, menar Sten.

Väl nere, nästan vid havet, börjar den unga tiken ana något. Sten har sett fasaner springa i häckarna runt huvudbyggnaden så han är inte förvånad. Efter en stunds rotande och försiktiga manövrar står hon fast. Sten låter henne stå en stund. Sedan går han försiktigt fram med stöttande röst. Klappar henne försiktigt över ryggen innan hon slutligen får resa. Upp går en höna som lyfter inåt land på den stadiga vinden.

Sten blåser sin stoppsignal och tiken blir kvar på stället, precis enligt regelboken.

– Nästa fågel faller vi, säger Sten. Stadgan verkar sitta som den ska nu. Men det får bli en annan dag, säger han. •

Rönneling story – vänd blad!

ANNONS

Sten Rönneling

MANNEN BAKOM 40-TALET JAKTCHAMPIONS!

Trots en nyligen läkt lårbensbrott tar sig Sten en tuvig gräsmark.

Få, om ens någon, kan stoltsera med en så framgångsrik hundkarriär som Sten Rönnerling. Genom åren har han dresserat närmare 40-talet jaktchampions. Han har vunnit allt som går att vinna, det mesta flera gånger. Men han är ingen utpräglad tävlingsmänniska, i stället är han en sällsynt passionerad jägare som vill jaga över bra hundar.

Text & Foto: MIKAEL GRENNARD

”En bra hund är en bra hund oavsett ras!”

Sten Rönnerling är ett välkänt namn i fågelhundskretsar. Han har varit med i elitklassen sedan mitten av 60-talet. Hösten 2009 vann han ånyo Vorstehklubben rikspröv i elitklassen. Detta som 70-åring.

Drygt ett år tidigare, lagom till raphönspremiären, föll Sten från ett tak och bröt lårbenet på tre ställen. Endast några månader senare var han ute på fälten med hundar och kryckor. En sällsynt stark vilja att jobba med hundarna driver denne nestor och det är inte mycket som stoppar honom.

Hästkari i grunden

Det hela började egentligen på Jägersro på 60-talet och då var det hästar som var det huvudsakliga intresset. Det var där han märkligt nog kom i kontakt med jakthundar.

Sten har inte bara varit en framgångsrik hunddressör, han är även en väl ansedd uppfödare och utbildare av dressyrhästar. Bland annat har han två gånger vunnit det prestigefulla Breeders Trophy.

Ingen rasfanatiker

Många av landets framgångsrika hunddressörer blir ofta lite av rasfanatiker, något Sten konsekvent undvikit.

– En bra hund är en bra hund oavsett ras, konstaterar han något torrt.

I sin bana som dressör har han haft de flesta raserna i sina hundgårdar.

– Vad jag kan minnas har jag ägt labradorer, kort- och strävårig vorsteh, pointers, setters, jack russel, foxterrier, wachtel.

– Värt att minnas är också den fantastiska collie jag en gång hade till att jaga kanin med. King som han hette lärde sig med tiden att markera om det var någon kanin

Sten är så gott som varje dag ute och tränar sina hundar. Här den lovande svartvita pointern Ferrari.

hemma i hålet. Då slapp vi släppa illern i obobodda hål och blev på det sättet väldigt effektiva.

– På den tiden fick man bra betalt, tre kronor för en kanin.

Sjävlärd

Sten, som en gång guidats in på jaktens bana av en morbror, försökte lära sig av de bästa precis som han gjort för att få sina hästkunskaper.

– Egentligen är det ingen större skillnad på att dressera en häst eller en hund, menar Sten. Allt handlar om konsekvens, god omvårdnad och lite fingertoppskänsla.

Själv har han aldrig varit snål med den kunskap han skaffat sig genom åren. Många är de som på olika kurser fått lära sig allt från grunderna till de mer avancerade hemligheterna om hur man får till en fågelhund. Framför allt har Sten varit en uppskattad lärare i den ädla konsten att framföra sin hund. En nog så svår konst.

– Allt för många har mycket duktiga hundar, men kan inte föra fram dem på rätt sätt, konstaterar Sten. Man är ett par som jagar tillsammans och fungerar inte den biten blir det inte mycket skjutet.

Domare

Nu när Sten passerat 70-strecket lägger han också en lång karriär som domare bakom sig. Få domare har med sådan självskrivna aukto-

ritet fått hela provgruppen att lyssna under tystnad. Många gånger har även de som fått en skopa ovet och nog så svidande kritik från Sten lyssnat och tagit till sig. Han har alltid varit noga med att även framföra vad som kunde ha gjorts bättre.

”Sparkat hunden”

En dråplig situation, och vida berättad historia ur Stens domarkarriär, är den då en hund inte ville resa fågel. Sten står ett tag och lyssnar på föraren som med olika tillmälen försöker få hunden att avancera och få upp fågeln på vingarna.

Efter en stund går Sten fram och frågar föraren om han sparkat hunden i baken. Föraren, som är mycket noga med att han inte varit hård och på det viset förstört hundens avance, förnekar bestämt att han skulle ha sparkat hunden.

Sten till häst från den tid då det mest begav sig i hästvärlden.

Varvid Sten, som tycker sig sett nog, något irriterat muttrar:

– Då kanske du skulle prova det.

Uppfödare

Sten har genom åren genom sin egen uppfödning försett sig med hundar av yppersta klass. Förmodligen återkommer här det Sten kallar fingertoppskänsla. Han har inte alltid varit allt för vetenskaplig i sin avel och han hävdar själv att det inte alltid är det som står på pappret som betyder mest.

– När jag valt täckhundar har jag oftast sett till att få jaga över

FAKTA:

Guldpokalen - pointer-rasens stora pris!

ETT STÄNDIGT vandrande pris i ungdomsklass. Priset instiftades 1927 av idrottsintresserade Erik Åkerlund, (Åkerlund & Rausing).

Tävlingen görs mellan de två bästa unghundarna, och de ska gå mot varandra i minst en timme.

Pokalen som värderas till över en miljon och förvaras på museum. Pristagaren får idag nöja sig med att få sitt namn ingraverat i den ståtliga bucklan.

Riksprovet

RIKSPROVET ÄR Svenska Vorstehklubbens stora prestigeprover. Det går växelvis på underlagen fält, skog och på fjäll. Det är ett internationellt prov varför deltagande från andra nordiska länder inte är ovanligt.

För att vinna, eller placera sig bra, ska hunden var ytterst genomtränad och behärska såväl själva fågelarbetet som bruksgrenar där långa släpspår och apportering i vatten ingår.

Ett ytterst fåtal har lyckats med bedriften att vinna mer än en gång.

dem först. Annars har vänner jag litat på jagat över dem, berättar Sten. Detta har alltid varit viktigare än alla meriter. Men meriter är likväl ytterst viktiga.

– Jag har alltid varit noga med att individerna i min avel ska ha haft få starter för att få sina meriter. Vad är ett championat värt om det behövdes 30 starter för att få till det? Bra syskon och föräldrar i all ära, men framför allt ska hundarna vara lättdresserade, avslutar Sten.

Askungen

Zyndirella, den senaste i raden av Stens framgångsrika hundar som för övrigt vann Riksprovet 2009, är en lättförd korthårstik. Givetvis är hon dubbelchampion och av gamla linjer: hon stammar i rakt nedstigande led från Stens tik Rindy som är stammoder.

Tyvärr sviker minnet Sten när tidigare provframgångar kommer på tal. Inte på grund av ålder utan för att det i så fall är mycket att komma ihåg. Men Sten kan i alla fall dra sig till minnes sex riksprovsvinster i elitklass, någon i öppenklass och tre i unghundsklass, och förstås flera andra- och tredjeplaceringar.

När det kommer till de engelska hundarna har Sten två gånger vunnit Guldpokalen och minst ett

Derby. Även ett brons i Fågelhunds-VM kommer på tal med den legendariska pointern Copiad.

När vi börjar räkna de Jakt- och utställningschampions han tagit fram, blir det mest fingerräkning och uppskattningar, men vi kommer fram till ett aktningvärt antal. Ett 25-tal vorstehundar, åtminstone 6 pointrar, ett par settrar.

Inte bara fågel

Sten är i grund och botten långt mer mångfasetterad i sitt jaktintresse än vad de flesta känner till. Han har under årens lopp hunnit jaga i många delar av världen och väggarna i hans och fru Bodils hus talar sitt tydliga språk.

Där hänger allehanda smakprov från ett långt jägarliv. Genom åren har Sten skaffat många goda jaktvänner över hela landet och står sällan utan inbjudningar. Sten tillhör dem som varmt välkomnar vildsvinens inmarsch i våra jaktmarker. Han har under drygt 20-talet år rest till Tunisien för att jaga vildsvin, och när grisjakt kommer på tal kan man skönja en glöd som flamar upp.

Efter en kväll i Stens berättarsoffa är det inte utan att man ser fram emot en dag på fält och stubbar i sällskap med Stens hundar av yppersta klass. •

När man ser Stens trofésamling tvivlar man inte på att han är en jaktlig allätare.